

PONÈNCIA 1

L'APORTACIÓ DE CDC A LA REFUNDACIÓ DEL CATALANISME

Text aprovat en el 15è Congrés de CDC

5

10

“La llibertat es perd per la por i es guanya pel seu exercici.

15 ***El passat, doncs, per aprendre. El futur per mantenir l'esperança. El present per ser-hi amb fermesa.“***

5

10 *Aquesta ponència té present el respecte per la diferència de gènere i l'ús no sexista*
del llenguatge. El fet que no sempre hi hagi la duplicitat (el/la) o altres formes
lèxiques que diferencien el masculí/femení respon a la voluntat de totes les
persones delegades del 15è Congrés de Convergència per facilitar la lectura del text
de la ponència, considerant que ens referim sempre al conjunt d'homes i dones. En
15 *tot cas, sempre que ha estat possible, s'han utilitzat formes neutres per tal d'evitar*
cap mena de diferenciació o discriminació i amb caràcter subsidiari, allà on no hagi
estat possible, cal entendre que la voluntat és sempre la de la claredat discursiva i
el respecte per la diferència. .

Índex

A. EL CATALANISME

5

- 1.- Els objectius històrics del catalanisme
- 2.- El catalanisme: una bona via amb reptes pendents.
- 3.- El catalanisme i la realitat d'avui
- 4.- La realitat nacional d'Aran: present i futur

10

B. LA REFUNDACIÓ DEL CATALANISME. L'APORTACIÓ DE CONVERGÈNCIA A LA CONSTRUCCIÓ NACIONAL.

15

- 5.- Nou impuls a la construcció nacional. La nació plena
 - 5.1 La cultura i la llengua catalanes, motors d'identificació
 - 5.2 L'atractiu d'una manera de fer i de ser
 - 5.3 Integració de la immigració: el valor del capital social com a eina d'integració i d'impuls de la societat

20

- 6.- Catalunya, un país capdavanter.
 - 6.1 Un Estat del benestar modern i de qualitat.
 - 6.2 Transformar el model educatiu, prioritat de país
 - 6.3 Política territorial: equilibri i sostenibilitat
 - 6.4 Model econòmic: treball, innovació i recerca

25

- 7.- La Catalunya global
 - 7.1 De regenerar l'Estat espanyol, a situar Catalunya al món
 - 7.2 Europa
 - 7.3 Estratègia mediterrània

30

- 8.- El dret a decidir
 - 8.1 El principi democràtic del dret a decidir. Exercici i condicions.
 - 8.2 Desenvolupament de la potencialitat del nou Estatut.
 - 8.3 El dret i el deure a decidir avui i en el futur: fites i objectius

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

8.4.- Itinerari cap al concert fiscal català

C. L'ESTRATÈGIA DE CONVERGÈNCIA: CATALANISME I DEMOCRÀCIA

- 5 9.- Vocació majoritària i centralitat.
- 10.- Un projecte per a construir Catalunya: Catalunya com a prioritat.
- 11.- Compromisos i itinerari

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

A. EL CATALANISME

1.- Els objectius històrics del catalanisme

5

Al llarg del segle XIX, els catalans, tenint present el que havia passat des de la derrota de 1714, van anar articulant un moviment polític que, a cavall de la recuperació de la llengua i cultura catalanes i de l'assumpció dels millors valors generats per la revolució industrial, advocava per una idea de país que passava per la reconstrucció d'un sistema polític propi en front del centralisme castellà, i per la recuperació progressiva de la consciència nacional.

Els objectius bàsics del catalanisme es forjaren en la progressiva politització del patriotisme català d'arrel popular a través d'aportacions teòriques de procedència diversa, entre les quals cal destacar la de Valentí Almirall qui, desenganyat per la fallida dels intents de Pi i Margall de "federalitzar" l'Estat espanyol, començà a reclamar directament que almenys aquest Estat respongués a les necessitats i als reptes de la nova Catalunya que s'anava configurant. Una de les primeres manifestacions d'aquest catalanisme incipient va ser el Memorial de Greuges (1885) que, anys més tard, desembocà en la creació de la Unió Catalanista (1891) i l'aprovació de les Bases de Manresa (1892) en el decurs de la seva primera assemblea.

En aquest context, el catalanisme polític sorgí per la defensa de les llibertats nacionals de Catalunya, com a expressió catalitzadora d'una voluntat de progressar, d'obertura a nous corrents de pensament, d'industrialització i de modernització, de transformació social i de regeneració de la societat a partir d'un conjunt de valors nous, i per a la potenciació de la iniciativa individual i de les capacitats de la societat civil. Malgrat que en aquell moment allò que es plantejava era directament irrealitzable i no es donaven les condicions objectives per poder materialitzar-ho, es configuraren les bases d'una idea,

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

d'un ideal del qual s'alimentarà el nacionalisme català de tot el segle XX, i sobre la qual es bastirà una proposta política d'àmplia capacitat mobilitzadora.

- 5 El desastre colonial espanyol del 1898 -especialment la pèrdua de les darreres colònies espanyoles de Cuba- estigué a la base dels primers assaigs de reflexió sobre les relacions amb l'Estat espanyol i d'alguna de les primeres manifestacions espontànies sobiranistes tal i com el podem entendre avui dia.
- 10 Del fet constatat que l'Estat és la principal dificultat del catalanisme per tirar endavant aquest projecte constructiu de progrés, en reneix la visió de la necessitat de recuperar la pròpia sobirania per desenvolupar aquest projecte de modernitat. Aquesta sobirania necessària és la raó d'ésser del nacionalisme.
- 15 És el cas, per exemple, d'un jove Enric Prat de la Riba, que ja el 1890 sosté que *“som molts també los que volem que els estats siguin nacionals; perquè entenem que la nació és una persona social i tota persona social, pel sol fet de ser-ho, té dret a proclamar sa sobirania”*.
- 20 El nacionalisme, doncs, sosté que el projecte polític d'una nació es basa en l'assoliment de la plena sobirania. Catalanisme i nacionalisme han trobat al llarg del segle XX un encaix perfecte en el “catalanisme nacionalista”, el primer aportant la idea de progrés i el segon la voluntat de comptar amb la
- 25 sobirania necessària per a desenvolupar-lo.
- 30 El desengany amb la política i els polítics espanyols que va produir la desfeta del 1898 va impulsar un fet de gran importància per a la història política contemporània de Catalunya: l'organització de partits catalans desvinculats dels grans partits dinàstics espanyols i amb dependència estrictament catalana. Des d'aleshores fins avui han estat aquests partits de tendències

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

diverses, aquells que han tingut un paper més rellevant en la història política de Catalunya.

5 Dos moviments claus, successius i gairebé simultanis en la història del nostre país, contribuïren a la concreció decisiva i activa d'aquest conjunt de reptes. D'una banda el Modernisme, de l'altra el Noucentisme. Així doncs, a la idea de modernitat s'hi afegí també un projecte de governabilitat, d'institucionalització, de desenvolupament, d'ensenyament i d'endreça del país. I, quedà clar també, que allò que van formular aquell ampli conjunt

10 d'individus que personificaren el Modernisme i el Noucentisme, no va ser la nació, que ja existia des de l'edat Mitjana i que ja aleshores comptava amb unes arrels molt fondes, sinó una determinada idea de país. Van dissenyar, entre altres conceptes, com volien que fos Catalunya, com s'havia d'organitzar institucionalment, com s'havia de desenvolupar econòmicament,

15 quins referents culturals havia de tenir. Van articular un projecte polític, el catalanisme, que ha estat el motor del país al llarg del segle xx. La darrera expressió d'èxit del Catalanisme ha estat l'etapa de recuperació, amb vint-i-tres anys d'acció de governs nacionalistes de CiU, que van perseguir, resumidament, quatre grans objectius:

20

- la pervivència i reconeixement de la nació catalana i de la seva autoestima com a poble.
- la recuperació d'unes institucions d'autogovern pròpies.
- el progrés econòmic, territorial i social dels catalans.
- 25 - La voluntat de modernitzar i europeitzar l'Estat

Aquests objectius van ser formulats sobretot a partir del Noucentisme, amb un projecte de país resultat de molts anys de debats, congressos i d'aportacions d'intel·lectuals i d'altres fruit de la implicació ciutadana.

30 Aquests objectius, a data d'avui, s'han assolit en molt bona part. Per tant, si bé no es pot deixar de vetllar per evitar retrocessos, cal renovar-los.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

2.- El catalanisme: una bona via amb reptes pendents

5 Quatre grans apostes, quatre bons resultats. S'ha preservat la nació, amb la
llengua i la cultura catalanes com a estendards. S'han recuperat unes
institucions d'autogovern, amb la Generalitat al capdavant, i consolidat en
part les seves atribucions. I el balanç respecte el progrés econòmic i social de
Catalunya és positiu: s'ha modernitzat i democratitzat el país, alhora que s'ha
articulat un notable Estat del Benestar. Ara bé, en termes relatius i
10 comparant-ho amb la modernització de l'Estat, el balanç no és tant favorable.
Hem fet avançar l'Estat espanyol en termes de benestar en major mesura del
què hem estat capaços d'avançar nosaltres mateixos. Tanmateix, no s'ha
assolit la plena normalització de la llengua catalana, el nostre govern pateix
greus limitacions competencials i el desmesurat dèficit fiscal obstaculitza el
15 nostre progrés.

No és cert, per tant, que quan el catalanisme es proposa objectius ambiciosos
no es puguin assolir; és cert, en canvi, que en ocasions és costós i requereix
molt de temps. La història demostra que ni el desànim ni la impaciència són
20 bons companys de viatge del catalanisme.

El catalanisme havia formulat també un horitzó que semblava tan utòpic com
inabastable: veure un Estat espanyol democràtic, europeu i pròsper, com una
premissa per garantir el desenvolupament de Catalunya. És a dir, regenerar
25 Espanya i convertir-la en un Estat plurinacional. Vist des de la perspectiva de
la pròpia història de l'Estat espanyol, l'aventura es presentava de proporcions
gegantines. L'Estat espanyol de fa cent anys era un Estat decadent,
desnortat, presoner de les seves pròpies debilitats i de les seves pors.

30 Però l'Estat espanyol existia i, com es va demostrar tristament durant molts
períodes del segle passat, estava disposat a utilitzar tota la seva força, també
la de les armes, per aconseguir doblegar i dominar les aspiracions de llibertat

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència

a la refundació del catalanisme

i d'autogovern dels pobles que el conformaven, amb Catalunya al capdavant.

Espanya havia perdut les seves colònies exteriors, però no estaven disposats a perdre la seva integritat territorial. El catalanisme sabia que en aquelles condicions era pràcticament impossible el progrés de la nació, la recuperació de l'autogovern i el procés de modernització que Catalunya havia començat amb energia, treball i creativitat, i es va mantenir gràcies a la persistència d'una societat civil dinàmica.

Doncs bé, la fita d'aquell Estat espanyol que semblava irrealitzable, avui ha esdevingut una realitat, amb la contribució inestimable de l'esforç, el treball i l'aportació feta des de Catalunya al llarg de molts anys. L'Estat espanyol és prou democràtic com per canviar governs per la força dels vots, prou europeu com per haver substituït la pesseta per l'euro, i prou pròsper com per tenir una de les esperances de vida més altes de tot el món. Només cal recordar les aspiracions de persones com Pi i Margall, Valentí Almirall, Francesc Cambó, Prat de la Riba, Francesc Layret, Salvador Seguí, Francesc Macià o Lluís Companys, entre molts d'altres i comparar-les amb la realitat d'avui per entendre la magnitud del canvi que ha viscut i experimentat l'Estat espanyol.

Podríem dir que el catalanisme ha fet bona part dels deures que s'havia autoimposat fa més d'un segle tot i que encara es troba lluny de la seva normalització nacional. I en termes generals, els ha fet bé. Amb totes les seves contradiccions internes, les seves debilitats estructurals, i les limitacions del seu caràcter col·lectiu, es pot afirmar que sense el catalanisme, i per tant sense els catalanistes, Catalunya seria més una regió d'Espanya que una nació d'Europa, tindríem un governador civil i no una Presidència de la Generalitat, i molt probablement no hauríem estat ni motor econòmic ni model de cohesió social. I certament sense Catalunya i sense la contribució del catalanisme, l'Estat espanyol no hauria assolit mai el nivell de modernitat, de democràcia i de progrés al que ha arribat avui.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

I si alguna recança ens queda és la de comprovar que a Espanya hi queden encara massa restes d'intolerància i de falta de respecte cap a la diversitat i cap a la discrepància política. La incomprensió cap a Catalunya, o fins i tot l'atac gratuït i demagògic, han creat greus problemes on no n'hi hauria d'haver, i han fet molt difícil la concòrdia. Avui, actituds bloquejadores d'alguns membres del Tribunal Constitucional, per exemple, tampoc no ajuden a superar-los.

Actualment, el catalanisme es troba en una situació en la que una determinada idea o un determinat projecte i el seu discurs, sobre els quals es va edificar el catalanisme dels segles XX i XXI, s'ha esgotat, en part pels seus assoliments i en part perquè el país i el món han canviat.

El catalanisme ha acomplert bona part dels seus objectius fonamentals. Durant l'últim quart del segle XX ha assolit fites molt importants: la modernització econòmica, la consolidació de la democràcia i la integració -el retorn, de fet- de Catalunya a Europa; així com la consecució d'un grau d'autogovern gens menyspreable -més gran que el que tenen altres nacions sense Estat d'Europa- i l'assumpció d'un nivell de benestar i cohesió social equiparable al de la majoria de països avançats. La trajectòria del catalanisme es pot simplificar en una etapa de formulació -la descrita bàsicament- i una etapa d'execució i posada en pràctica, amb quaranta anys de dictadura franquista al mig. No cal dir que durant l'etapa de formulació i consolidació del projecte, van haver-hi períodes d'execució prou importants com el de la Mancomunitat i la Generalitat republicana. I també és evident que durant la darrera etapa d'execució -els governs nacionalistes del President Jordi Pujol-, hi ha hagut intents de renovació, d'actualització i de revisió del projecte, molt considerables. En aquest sentit, Convergència ha estat i té la voluntat de continuar sent el principal eix vertebrador del catalanisme així com la responsabilitat històrica de liderar la redefinició del projecte de futur per a Catalunya, mantenint viva la identitat i actuant per no quedar assimilats en la nació espanyola, i si la manca d'encaix, o la

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

incomprensió, o l'intent de desballestar-nos ho fes aconsellable, exercir el dret a decidir.

3.- El catalanisme i la realitat avui

5

El catalanisme és el projecte polític que està en millors condicions per donar una resposta coherent a tots els reptes que com a nació tenim plantejats. Gràcies a la seva gran força integradora i de progrés social, -i també que no viu presoner de cap ideologia concreta-, el catalanisme avui és l'únic nord polític que pot fer sortir Catalunya del cul de sac on es troba.

10

I perquè això sigui possible, cal actualitzar el projecte polític catalanista. Cal tornar a dibuixar un nou somni, tot plantejant un nou projecte polític. Cal tornar a construir processos per tal d'obtenir respostes pels nous reptes, tal i com molts catalanistes van fer fa més de 100 anys. Cal, en conseqüència, refundar el catalanisme perquè, aprenent dels nostres predecessors, refundem i retrobem els nostres valors de present i dissenyem futur, fent-ho compatible a la dinàmica actual de la societat i a les presents i futures complexitats.

15

20

El catalanisme avui, no només s'ha d'ocupar d'assolir el màxim nivell teòric d'autogovern i de la gestió del dia a dia -per bé que un autogovern potent sigui condició prèvia imprescindible-, sinó que l'ha d'impulsar i posar al servei de la construcció d'un projecte ambiciós i il·lusionant de país. Aquest nou catalanisme neix amb voluntat de liderar el país i de donar resposta a reptes com la nova immigració, la globalització, els nous models econòmics, la sostenibilitat, la preservació de la llengua i la identitat, l'educació, la defensa de l'Estat del Benestar, i de la relació amb l'Estat espanyol. I aquest ha de ser el gran repte del futur. El catalanisme ha estat vàlid per a retornar l'idea de nació però encara hi ha qui dubte del que hi pot haver més enllà del discurs nacional. Sobre aquesta base cal arribar a allò més quotidià, a allò

25

30

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

més proper, menys mediàtic, més del dia a dia de la gent. I enfortint això estem enfortint el país.

- 5 En paral·lel, caldrà combatre també aquells que volen desvirtuar el sentit i el contingut literal del terme catalanisme a base de sembrar la confusió i la manipulació en l'ús del llenguatge. Aquells que es diuen catalanistes però no realitzen una política digne d'aquest qualificatiu, sinó una política que no està directament al servei de Catalunya com a nació. Rebutgem doncs, la tergiversació que des de determinats sectors i partits es fa del mot
- 10 catalanisme. Cal admetre, ja d'entrada, que no val tot. Així, de la mateixa manera que admetem l'obvietat que ser català o de Catalunya no vol dir ser necessàriament catalanista, afirmem clarament que ser catalanista comporta un compromís prioritari amb el país i la seva gent. El catalanisme és tenir
- 15 envers Catalunya el compromís i els anhels que tothom té envers la seva pàtria. El catalanisme és el moviment que propugna i defensa el ple reconeixement de la personalitat política i nacional de Catalunya, és a dir, el nacionalisme català. El catalanisme en cap cas es pot deslligar de l'exercici de sobirania nacional per part del poble de Catalunya.
- 20 L'Institut d'Estudis Catalans defineix l'autodeterminació. La defineix com acció per la qual un poble decideix lliurement el seu futur polític. Per tant, el reconeixement de la personalitat política i nacional de Catalunya s'ha d'obtenir per mitjà de l'exercici del dret a l'autodeterminació. I per a la seva efectiva realització, el nacionalisme català ha de buscar el suport de les
- 25 instàncies internacionals i d'aquells estats que hagin signat declaracions, resolucions i convenis que reconeixen el dret a l'autodeterminació. Ho ha de fer en tots els nivells i àmbits: culturals, esportius, etc...

30

4. La realitat nacional d'Aran: present i futur

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

La realitat nacional d'Aran, també ha esdevingut en la última dècada una part important de la catalanitat entesa com a integradora. Dos territoris amb una cultura, una llengua i unes institucions que han estat un model exemplificador i que ens ha permès situar l'Aran com a únic territori occità al que s'ha reinstaurat oficialment el seu model propi de govern, així com la oficialitat de la seva llengua, fet que ha situat a Catalunya com un país capdavanter en el respecte nacional del propi país. Però el catalanisme avui, amb les seves relacions amb l'Aran té que ser capaç de continuar sabent, entendre, comprendre, relacionar-se i conviure amb l'aranèsisme del segle XXI.

5

El projecte d'Aran com a país té unes arrels profundes. Els seus signes d'identitat, la llengua, la cultura, la història, el dret, el valor social de la família, el sentiment de pertinença a un poble i a un territori amb caràcter propi, les institucions araneses, són algunes d'aquestes profundes arrels que fonamenten i donen força al seu impuls cap al futur.

15

En aquests darrers anys han consolidat el seu projecte amb importants avenços en la recuperació de l'autogovern, la recuperació d'algunes de les institucions araneses, l'impuls de l'aranès, el desenvolupament econòmic i social, la millora dels serveis de salut i la cultura.

20

Ara però, hem de consolidar i assolir la culminació d'aquest projecte renovant i actualitzant-lo, reforçant-lo i ampliant els seus signes d'identitat amb nous elements de progrés que permeti exercir la seva condició nacional aranesa, refermant la singularitat i autonomia lingüística, històrica, cultural i social occitana d'Aran, així com es fa amb el català a Catalunya, no hem d'oblidar que la llengua i cultura aranesa, dins el seu àmbit ha d'obtenir les mateixes atencions i nivells que volem pel català, així com a les institucions que li són pròpies. I que pogués ser utilitzada al Parlament català. També i alhora donar suport i potenciar la llengua occitana, l'aranès a nivell europeu. Igualment, en la nova llei electoral catalana, Convergència aposta també per l'elecció d'un candidat o candidata individual pel territori d'Aran, a part de la seva

25

30

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

representació en la llista proporcional de la futura vegueria en que sigui inclosa la Vall. Això seria garantir les mateixes oportunitats per a tot el territori, en la defensa d'un espai d'igualtat i progrés a Catalunya

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

B. LA REFUNDACIÓ DEL CATALANISME. L'APORTACIÓ DE CONVERGÈNCIA A LA CONSTRUCCIÓ NACIONAL

5 Nous Fonaments del Catalanisme: la Refundació.

El marc de convivència entre Catalunya i Espanya ha estat i és fruit de la lluita constant d'interessos confrontats. L'antiga hipòtesi que feia pensar que una Espanya moderna i democràtica prendria una actitud de reconeixement
10 envers les lleials aspiracions nacionals de Catalunya no és certa en la seva major part. L'Estat mai ens permetrà una correlació de forces que no vagi en el sentit de reforçar el seu paper dominant, ja sigui políticament, econòmicament o de la mà de la legalitat imposada legitimada per un escàs nivell d'interiorització dels valors democràtics.

15

El futur de Catalunya l'hem de construir des de dintre i per aconseguir-ho el paper del nacionalisme és d'una vigència imprescindible. El nacionalisme ha de ser un projecte catalanista actiu, que garanteixi el respecte a les decisions democràticament preses pel poble sobirà de Catalunya.

20

Per tant, el nacionalisme entès com el projecte polític d'una nació per tal de construir-la en una societat dotada de plena sobirania, és més vigent que mai i té com a principal finalitat garantir i fer respectar l'exercici lliure i democràtic del dret a decidir, acceptant que això es produirà en un clima
25 d'interessos confrontats. El nou fonament del Catalanisme és per tant l'enfortiment nacional i democràtic de Catalunya.

Refundar el Catalanisme és des de l'òptica de la construcció posar uns fonaments nous al catalanisme. Aquestes noves bases han d'ajudar a
30 reconèixer els èxits obtinguts fins al present i mirar de projectar un nou i millor futur.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

5.- Nou impuls a la construcció nacional. La nació plena

5 Si un dels objectius assolits del catalanisme del segle XIX era la pervivència de la nació catalana, ara cal un nou horitzó de reconstrucció nacional que fixi l'objectiu la plena sobirania de la nació. Cal que tots els catalans i catalanes la sentin com a nostra. Hem de saber incorporar a tots els nostres conciutadans a un projecte nacional ambiciós i atractiu.

10 Es tracta d'un objectiu determinant, sense el qual molts plantejaments que es fan no tindran viabilitat, ni sentit. El catalans hem de tornar a posar en la nostra agenda i en les nostres prioritats la tasca del que en podríem dir fer *Catalunya endins*, de recuperar l'orgull de la nació catalana. És a dir, defensar que la immensa majoria de catalans, se sentin catalans i vegin
15 Catalunya com el seu país, el del seus fills i el del seus néts.

Els militants de Convergència ara ens refermem en el que ja vàrem aprovar en el XIIIè Congrés: *“Convergència vol assumir les noves responsabilitats que el poble de Catalunya reclama. Ho volem fer des del respecte i el
20 reconeixement a la gran tasca política feta des de 1974. Volem seguir dedicant els nostres esforços, coneixements, experiències i il·lusions a Catalunya. Desitgem invertir el nostre present i futur a portar-la a la plena sobirania i a situar la seva gent al capdavant del progrés i el benestar dels països europeus més avançats, aconseguint progressivament més quotes de
25 llibertat que ens condueixin a ser un país independent normalitzat.*

*I volem llegar a l'esdevenidor una Catalunya lliure, justa i independent que ocupi un espai propi, amb veu pròpia en el món del segle XXI. En d'altres paraules, la militància de Convergència tenim el dret i l'obligació de
30 treballar per una Catalunya sense límits, i amb plena sobirania nacional”.*

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

Tot i que els Estats disposen de mecanismes legals per atorgar nacionalitats, tanmateix, el sentiment de pertinença a una comunitat nacional no es pot imposar, és de lliure elecció. Un dels camins per arribar a la nació plena, passa per fer de Catalunya un projecte de nació que atregui voluntats i entusiasme, i el compromís individual i col·lectiu, fent que tots els catalans la sentin com a seva. Un país integrador, un país econòmicament fort, amb un projecte educatiu de qualitat, amb un projecte social coherent. En definitiva, un país amb personalitat pròpia.

10 Per aconseguir-ho hem de revisar, reforçar i modernitzar alguns dels postulats que fonamenten el catalanisme actual, incrementar la cultura i el nivell de vida dels catalans, la convivència i la integració en una etapa de crisi econòmica i canvi de model de creixement, alhora que hem de donar respostes útils als nous reptes que ens planteja el segle XXI. Cal fer de Catalunya un projecte tant atractiu com afectiu. Cal aconseguir que les persones nouvingudes s'estimin Catalunya com un país també propi. Els vincles afectius permeten fer arrelar també el sentiment de pertinença, malgrat les mancances del propi país. Però no ha de ser l'únic, hem de trobar fórmules de compromís per part de la ciutadania que facin de Catalunya el país de referència i el sentiment que els uneixi i els identifiqui amb la terra, la nostra terra, que ha de ser la terra defensada per tots els ciutadans del nostre país.

25 Per això, hem de treballar per la inclusió de la nova immigració en el procés de la refundació del catalanisme amb l'objectiu d'assolir la dissolució de la condició d'immigrant per aquells nouvinguts que s'identifiquen amb les identitats i els valors democràtics de Catalunya.

5.1.- La cultura i la llengua catalanes, motors d'identificació

30

La identitat catalana té una matriu fonamentalment cultural i lingüística; de fet si Catalunya ha prevalgut com a nació és gràcies a la tenacitat de no

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

abandonar els seus referents històrics, culturals i la seva llengua, entre altres.

La llengua, a més de ser un mitjà de comunicació, també proporciona identitat. L'ús i la defensa d'una llengua és una forma d'expressar la voluntat de formar part d'un tot més ampli. Cal dir que també ha estat molt important

5 l'aportació del conjunt del patrimoni cultural català, des de la creació literària i artística fins a l'arquitectura i el disseny, passant per internet, la cultura, el fet esportiu i la tradicional i popular.

10 I cal no pensar la cultura només en “béns culturals” reduint així el concepte de patrimoni. Cultura també té referència en les formes de viure, d'entendre's i de teixir lligams en grups, associacions i comunitats, en el que alimenta els vincles i la creativitat en una nació. Les formes de vida que impregnen els mites, creences i costums, i que tenen la més diversa manifestació en l'expressió. Les formes de vida que acompanyen les seves

15 etapes. Les que prenen manifestació en els seus dols i festes, com en la forma de resolució dels seus conflictes.

I la cultura es manifesta en les expressions i paraules de la llengua pròpia, amb la qual es transmet el sentir, la visió i l'actitud en l'experiència vital

20 d'un poble, que fa de la pròpia llengua -com a principal eina de comunicació, relació i comprensió- un factor propi d'identitat.

Ara, a l'entrada del segle XXI, el què també ens cal és que la nostra cultura, sense desvirtuar allò essencial que la caracteritza, passi de la resistència a la

25 seducció, és a dir, a l'exercici i vida pròpia i a l'orgull de pertinença d'una nació en llibertat. Tenim, si ens ho proposem, moltes cartes de seducció cultural. Utilitzem-les com a imant per atraure el sentiment i l'orgull de molts conciutadans i també per obrir la nostra cultura de portes enfora. Sabent, això sí, que la composició demogràfica de la Catalunya d'avui comporta que

30 molts catalans tenen altres cultures compartides amb la pròpia de Catalunya, però comptant amb la capacitat d'integració que ha demostrat posseir el país i refermant la singularitat i autonomia lingüística, històrica, cultural i social.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

Tanmateix, la llengua i la cultura catalanes continuen representant l'eix vertebrador de l'acció nacionalitzadora, pel seu atractiu, és la que ha d'aglutinar el sentit de pertinença del conjunt dels catalans.

- 5 Una cultura és una proposta de valors. Per això, Catalunya, a través de la seva cultura, ha estat capaç de constuir una proposta de valors pròpia que ha estat atractiva per a crear un sentit de comunitat. Per seduir a través de la cultura cal actualitzar la proposta de valors per fer-la més propera i més atractiva a tothom que viu a Catalunya i situar la llengua catalana, tret principal de la
- 10 nostra identitat, com a referent principal d'aquesta proposta de seducció. La cultura catalana ha de passar de la resistència a la seducció i, per aconseguir-ho, cal modernitzar la presència i vivència de la nostra cultura popular. Modernitzar-la, fer-la atractiva i situar-la a l'abast de tothom, no en reductes d'incorruptible puresa. També cal ser conscients que l'evolució cultural
- 15 implica incorporar nous elements a la pròpia tradició, cal liderar aquest procés i viure'l sense por. Al mateix temps, s'ha d'afavorir el consum cultural. Les cultures fortes tenen indústries culturals fortes, hem de treballar per enfortir i internacionalitzar la indústria cultural catalana.
- 20 Dos dels objectius bàsics del catalanisme han estat la institucionalització i el reconeixement jurídic de la llengua catalana. Hem avançat en aquests àmbits, però queden encara importants espais de reconeixement per conquerir. Cal així aconseguir el reconeixement del català com a llengua oficial de la Unió Europea. Cal també un desplegament complet d'allò que recull l'Estatut de
- 25 Catalunya, especialment pel que fa al deure de conèixer-la i situar-la a un nivell propi d'una sobirania plena.

La llengua catalana no ha superat del tot l'etapa de la seva institucionalització i del seu reconeixement jurídic, malgrat que ha avançat

30 considerablement en aquests objectius. Malauradament no s'ha conjurat el trencament de la unitat lingüística dels països de parla catalana, i en aquest sentit Convergència s'ha de comprometre a refer-la seguint treballant per la

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència

a la refundació del catalanisme

unitat lingüística del català en tots els països de parla catalana, per mirar de tenir relacions preferents i estables amb aquelles entitats i institucions amb les quals compartim visions similars de la societat i acció nacional, cadascuna al respectiu territori i sobre les bases del respecte mutu i de la llibertat d'actuació, mitjançant la col·laboració i la comprensió allò desfet per polítiques encaminades a evitar la unitat dels països de parla catalana.

El catalanisme del segle XXI s'ha de marcar 4 objectius respecte la llengua:

- Mantenir i ampliar els àmbits de prestigi de la llengua catalana a la societat, a la justícia, en els àmbits científics i professionals, en la universitat, a la publicitat i a tots els àmbits de la comunicació en general.
- Fer del català una llengua útil, necessària i imprescindible per viure a Catalunya.
- Fer el català llengua oficial a les institucions d'Espanya i d'Europa.
- Reforçar el combat ideològic en defensa de la política de normalització del català i, en concret, de la immersió lingüística a l'escola.

És sobre aquests factors que cal prioritzar la política lingüística dels propers anys.

En aquest sentit, el primer repte és la integració lingüística dels nouvinguts que resideixen a Catalunya i també els vinguts en les dècades anteriors, sigui quina sigui la seva condició i origen. Al costat d'incrementar notablement la política de cursos de català a Catalunya, cal aconseguir un compromís major per part d'aquesta població en el coneixement i ús de la llengua pròpia de Catalunya, executant estratègies que incrementin la consciència nacional dels ciutadans i ciutadanes mitjançant l'ensenyament de la història, conèixer el territori els aconteixements més rellevants de la nostra societat, etcètera, tot incorporant-hi les aportacions que resultin de la refundació del catalanisme. Cal, a més, redoblar els esforços de pedagogia i insistir a millorar l'actitud de la població autòctona. La llengua és un element fonamental en la política de cohesió social i constitueix per a la població nouvinguda un factor de progrés

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

personal, social i laboral. Cal que la població autòctona sigui conscient que ha de crear la necessitat d'integració lingüística als nousvinguts que els permetrà integrar-se més ràpidament en el seu entorn.

- 5 El segon repte és la normalització lingüística en el seu ús al carrer, en el qual han emergit elements que condicionen l'eficàcia de les polítiques tradicionals i en demanen una revisió urgent, especialment tenint en compte que l'espai principal d'ús lingüístic a nivell social és l'audiovisual i les telecomunicacions, impulsant-lo dins de la cultura de l'oci, cinemes, televisió; i més, en el
- 10 moment de transició que vivim cap a la TDT, on la possibilitat de tenir diferents idiomes en la programació faria que el nostre tingués un espai propi dins de les televisions d'àmbit espanyol i d'una forma molt important la xarxa d'Internet. En aquest sentit, resulta bàsic garantir l'accés a les TIC arreu del país, seguint un principi d'igualtat territorial. Vincular llengua amb un
- 15 projecte de país atractiu i d'èxit és fonamental. Cap llengua pot sobreviure si no compta amb una economia i una societat pròsperes.

De fet, la relació entre idioma i economia ha estat àmpliament desenvolupada en múltiples àmbits. Les llengües desapareixen o es mantenen i s'enforteixen

20 si hi ha un interès econòmic i de supervivència que els doni alè. Cal mantenir la llengua catalana com una llengua viva, d'ús quotidià a Andorra, al Principat, País Valencià, Les Illes, a la Franja d'Aragó, a la Catalunya Nord i a l'Alguer. Hem de vetllar perquè això sigui així en les futures generacions amb empena i tenacitat. Una llengua esdevé important socialment i econòmica si

25 les societats i les economies dels països i regions que la parlen són fortes. Per tant cal crear el marc necessari per tal que les empreses i institucions representatives del país utilitzin el català com a primera llengua.

Pel que fa a la Catalunya Nord hem d'encoratjar França a ratificar la Carta

30 Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries del 1992, tal com l'ha recomanat l'Assemblea General de les Nacions Unides (Consell dels Drets de

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

(l'Home) dins el seu informe del 3 de maig 2008 sobre els Drets de l'Home a França.

5 I el tercer repte és fer compatible i harmònica l'existència a casa nostra d'identitats culturals i lingüístiques molt diverses amb el reforç del rol del català com a llengua pròpia i llengua comuna, i com a valor fonamental de la identitat nacional, reforçant la llengua catalana a les empreses i a tots els àmbits de la societat civil com a llengua vehicular a l'ensenyament i vetllar pel seu ús correcte en l'expressió oral com l'escrita. A diferència d'aquests
10 sectors que, sota una suposada defensa de la llibertat lingüística encobreixen un absolut menysteniment cap a la llengua catalana, els sectors catalanistes de la societat han demostrat en nombroses ocasions el respecte cap a la pluralitat cultural i lingüística que conviu al nostre poble.

15 A diferència d'aquests sectors que, sota una suposada defensa de la llibertat lingüística encobreixen un absolut menysteniment cap a la llengua catalana, els sectors catalanistes de la societat han demostrat en nombroses ocasions el respecte cap a la pluralitat cultural i lingüística que conviu al nostre poble. Ara el repte de la normalització lingüística ha de raure en fer del català la
20 llengua pròpia i comuna d'aquesta societat plural que es dibuixa. I en bona mesura aquesta responsabilitat recaurà en el món de l'ensenyament, allà on s'educa aquesta societat del futur.

25 Atès que el nou Estatut de Catalunya manifesta que el català és la llengua que tothom té el dret i deure de conèixer, és imprescindible que a l'Administració de Justícia a Catalunya el català sigui la llengua d'ús. Actualment el coneixement del català és reconegut com un mèrit i no com un requisit, la qual cosa provoca que només depengui de la bona voluntat de les persones que hi treballen tramitar en català. Aquells que vulguin exercir el Dret a
30 Catalunya han de saber correspondre als ciutadans de Catalunya d'una manera justa, en la llengua que els és pròpia. Cal modernitzar l'Administració de Justícia, no només dotant-la d'eines informàtiques, més personal i una millor

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

formació, sinó també fent-la més propera al ciutadà sense que sigui vist com una imposició ni una agressió a ningú.

5 Des d'un punt de vista pragmàtic els estats independents disposen de les eines
legislatives que proporcionen a les seves llengües nacionals el estatus de
llengua necessària d'una manera automàtica i no qüestionada. Per tant, i
mentre el català no sigui una d'aquestes llengües, Convergència presentarà al
Parlament durant la present legislatura (i si cal la següent) les lleis d'usos
lingüístics a tots els àmbits per tal d'equiparar-se als països veïns de la Unió
10 Europea. Aquestes propostes de llei inclouran àmbits com: fixació del nombre
d'hores d'ensenyament en les diferents llengües, emissió de pel lícules
doblades o subtitulades en català, etiquetatge de tots els productes
comercialitzats a Catalunya (incloent-hi els prospectes dels medicaments),
etc.

15

5.2.- L'atractiu d'una manera de fer i de ser

Configura també un tret de la nació catalana una manera de ser i de saber
fer. És en aquest sentit que la nostra nació es pot fer atractiva, especialment,
20 per la seva capacitat d'oferir oportunitats de promoció a les persones. Per
això és decisiu revifar a Catalunya l'esperit emprenedor, innovador i creatiu
fomentant la cultura de l'esforç, el sacrifici, de la constància i responsabilitat
individual per a ser un país capdavanter. Tot i fent ús de les noves tecnologies
per obrir un fòrum de negocis multisectorial a nivell català per intercanviar
25 experiències amb emprenedors de reu del territori . La societat catalana no
és una societat de castes i de capes socials rígides, sinó que és una societat
permeable i de mobilitat social. La nostra és una societat amb recursos
diversos de xarxes socials i associacions cíviques que constitueixen un valor
important, ja que de la mateixa manera que el capital físic i humà és un valor
30 (les eines, les habilitats i el coneixement), també ho són les relacions socials,
tant a nivell individual com col·lectiu. Aquest capital -l'entramat de relacions
socials- permet a una societat fer front adversitats o encarar nous reptes. No

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

5 hauriem d'oblidar que aquest tret configura una part de la identitat catalana que més ens distingeix en positiu. El valor de l'esforç, del mèrit i de l'autoexigència ens ha fet prosperar com a catalans molt més que cap programa de subvencions o d'incentius fiscals. Tot això ha fet de la societat catalana, una societat flexible, oberta, europea i profundament democràtica a vegades presonera del seu tarannà pactista i de propensió a acords.

10 I en aquesta línia, ens cal estimular també una altra dimensió de la identitat catalana: la qualitat de país, allò que ens distingeix per fer les coses bé, el gust per la feina ben feta. Perquè no hi ha dubte que molts catalans i moltes catalanes, nascuts aquí o fora d'aquí, s'han identificat amb el país amb responsabilitat i exigència per l'orgull que han sentit de pertànyer a una nació que es distingia per la seva empenta i capacitat de fer les coses eficientment.

15 És per això que des de Convergència proposem que els catalanistes reintroduïm en l'imaginari col·lectiu de Catalunya la prioritat de la qualitat i la innovació com a segell propi i el rigor com a elements atractius -a més de ser els més productius i eficaços pel bon funcionament del país- per identificar-se amb la nació catalana i fer de l'èxit personal i individual una
20 aportació també a l'èxit col·lectiu del país.

Finalment, la pertinença a la nació catalana ha de venir també del conreu d'allò que en podríem anomenar les virtuts cíviques dels catalans. Són virtuts com la tolerància, el diàleg constructiu, l'esperit solidari -esperit establidor
25 de vincles i associatiu, valoració de l'eina i de la feina com deien els nostres avantpassats-, el sentit de la justícia, el compromís amb el bé comú, l'esforç i el sentit de la responsabilitat respecte e les llibertats individuals, conformen un conjunt de virtuts cíviques. Si situem aquestes virtuts en el marc de la nostra fesomia col·lectiva, ajudarem molta gent a sentir-se integrants d'una
30 societat que val la pena, no només per la seva qualitat tècnica o estètica, sinó també per la seva intrínseca qualitat humana. D'entre tots aquests a Catalunya, com a qualsevol altre nació del món, cal promocionar i reconèixer

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

l'orgull pel sentiment de pertinença a la pròpia comunitat nacional. Aquests han de ser els elements que configuren la ciutadania catalana, el “ser català” com a element diferenciador i que permeti a tothom poder-se identificar amb Catalunya i un projecte catalanista de país.

5

5.3.- Integració de la immigració: el valor social com a eina d'integració i d'impuls a la societat

10 Plantejar Catalunya com a nació plena, vol dir plantejar també l'ambició objectiu d'articular un projecte ampli, atractiu i generós per integrar els nouvinguts per la via de les conviccions de tal manera que reconeguin Catalunya com a nació i se la facin seva. El catalanisme té instruments molt potents per a fer-ho: la llengua, la cultura, una proposta de valors, uns principis ètics i una manera de fer i de ser que ofereix oportunitats i
15 sentiment de pertinença a tothom qui vulgui participar-hi.

Catalunya històricament ha estat, és i ha de ser un país d'acollida i ha actuat amb voluntat d'integració amb la gent que ve de fora. I de la mateixa manera que es va afirmar que *“català és tota persona que viu i treballa a Catalunya i en vol ser”*, ara cal afegir també que *“és català qui se'n sent o qui viu a Catalunya i ho vol ser”*.

25 Des de Convergència tenim clar que és molt important la voluntat d'acollir d'un país per poder arribar a integrar realment tota la seva població. Aquesta actitud acollidora i oberta és perfectament compatible amb la voluntat i el compromís de voler seguir sent el que som. No n'hi ha prou amb regular, mitjançant lleis i normes, el procediment o sistema d'integració de la immigració. Cal, a més, que hi hagi una voluntat explícita del conjunt del país de voler integrar i, per part dels nouvinguts, de voler integrar-se. I cal afirmar
30 sense demagogia que cap societat no té una capacitat il·limitada d'absorbir i d'integrar persones vingudes de fora. Tota societat té dret a fixar els límits de

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

la seva capacitat d'integració. Catalunya també, i per això hauria de tenir plena competència en immigració.

5 És per aquest motiu que Convergència defensa, promourà i inclourà la idea d'un gran compromís social dels immigrants amb la societat d'acollida. Un compromís mutu que, a partir de la integració en el mercat de treball, contribuirà a unes millors expectatives laborals i majors possibilitats d'ascens social i econòmic. Per part seva, caldrà que la persona immigrada es comprometi a l'assumpció de determinats valors i comportaments:

10 democràcia, drets humans, igualtat i no discriminació per raó de religió o sexe. Cal incloure en aquest gran pacte el compromís de conèixer la realitat nacional del seu nou país d'acollida i el deure de conèixer la llengua catalana -la llengua de treball ha de ser el català per tota persona que desitja treballar a Catalunya- tenint en compte que, perquè aquest coneixement s'assoleixi,

15 cal que la societat assumeixi l'ús del català, tant entre els seus membres com amb la gent immigrada, com un acte de responsabilitat en tant que és l'ús quotidià el que manté la llengua viva i, a l'ensem, el que millora la integració de la gent nouvinguda. Cal que el catalanisme polític adopti una estratègia clara d'aproximació i coneixement de la realitat de la nova

20 immigració. El dret a vot i l'adquisició de la nacionalitat han de ser la coronació amb èxit d'un procés d'integració en el ple suport normatiu com a la resta de la Unió Europea.

6.- Catalunya, un país capdavanter.

25 Si situem la plenitud de la nació com el primer gran repte del catalanisme, el segon és quin model de país volem contribuir a construir. Cal tenir sempre present que el catalanisme és també força de dinamització, motor de canvi i d'innovació de la societat catalana. El catalanisme ha pretès fer de Catalunya no simplement un país més, sinó un país que té cura dels seus valors i dels

30 seus trets diferencials i que destaquí per la seva qualitat i per la seva modernitat; i en bona part, ho ha anat aconseguint.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

Per tant, el nou desafiament l'hauríem de plantejar en aquests termes: de la Catalunya moderna, a la Catalunya capdavantera. Capdavantera en molts aspectes, però de manera particular en l'articulació d'un model econòmic i social, on l'Estat del benestar de qualitat en sigui, com sempre hem defensat, un dels trets distintius. Dit altrament, el catalanisme que Convergència propugna, tal com va dir Jordi Pujol el 1958 amb visió de futur, "*o és social o no serà*". També aquesta vessant social del nostre catalanisme ha servit i serveix com a eix d'integració de les persones que varen venir de la resta de l'Estat.

10

El "catalanisme social" no s'ha d'enfrontar al nacionalisme i no ha de ser marca ideològica de ningú. En paraules de Ramon Juncosa (epd) "volem una Catalunya integrada, agermanada i justa". L'ànima social esdevé una característica essencial del catalanisme de Convergència. Aquest compromís de Convergència és una de les nostres raons bàsiques de ser: la proximitat a la gent i la voluntat de servei a les persones, al conjunt del país.

15

6.1.- Un Estat del benestar modern i de qualitat

20

Des de Convergència manifestem el nostre compromís clar i inequívoc per un Estat del benestar modern i de qualitat, amb una administració pública que garanteixi i no renunciï a la protecció dels seus ciutadans, i que tingui la capacitat de fer-ho de forma solvent, ràpida, eficient, equitativa i sense ofegar les inquietuds i la llibertat de la iniciativa privada. Una administració òptimament dimensionada que incentivi a la societat civil com a element vertebrador, històric, de la societat catalana. Una administració que sàpiga estar al costat de tothom, especialment dels més desfavorits. Una administració que sigui àgil i sensible i doni resposta a les necessitats dels ciutadans, sense intervencionisme ni paternalisme, amb especial atenció a aquells que disposen de les rendes més baixes fins arribar, evidentment, a les rendes mitjanes.

30

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

Des de Convergència apostem també per la idea de la “societat del benestar”, però mai com a renúncia a l'Estat del benestar, sinó en el sentit que l'assoliment de nous drets socials ha de ser també un compromís conjunt de la societat catalana. Només així es pot assolir un Estat del benestar compartit

5 com a objectiu de país, eficaç en generar igualtat d'oportunitats, equitatiu en la redistribució de la riquesa i compromès en la cultura de l'esforç i l'atenció a les diverses realitats que configuren la nostra societat, ja siguin individuals o col·lectives.

10 Malgrat l'esforç del catalanisme en aquest terreny, les desigualtats socials no han desaparegut, i és que alhora han canviat. Pobresa, discapacitat, dependència, malalties mentals, vellesa marginada, la precarietat laboral, els trencaments familiars..., ens recorden cada dia que la igualtat d'oportunitats i l'equitat són objectius més complicats d'assolir i que necessiten de tot el

15 nostre compromís polític.

Una de les prioritats de la política social que proposem des de Convergència és oferir els recursos, els serveis i les prestacions que permetin a cada persona poder viure amb dignitat i participar cívicament del país, sense cap

20 tipus d'excepció. Aquest compromís passa per aconseguir i exercir plenament totes les competències en política social, com també evitar o recórrer invasions competencials per part de l'Estat.

Dignitat que passa per oferir i/o ajudar a obtenir els recursos econòmics i

25 d'inserció necessaris. A Catalunya encara hi ha una pobresa en totes les seves formes, que segons les últimes dades va creixent en diversos sectors de la població motivada per la precarietat laboral, els dèficits de formació, el difícil accés a un habitatge digne, les fràgils condicions de salut, l'escassetat de xarxes socials i familiars,... la pobresa és un factor clar i evident

30 d'exclusió social. Per tant, Convergència prioritza seguir construint una societat inclusiva i eradicar la pobresa.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

Dignitat també per permetre que cada persona pugui desenvolupar el seu projecte de vida lliurement. La diversitat de persones i situacions no poden rebre una resposta única des de les polítiques socials. Una política social moderna, ha de passar necessàriament pel dret a escollir entre el ventall de suports socials, el que faci més viable el projecte personal de cadascú. Val a dir que fins ara el dret a escollir ha estat un privilegi d'aquells que s'ho podien pagar. Introduir aquesta opció al nostre Estat del benestar és un salt qualitatiu, humanament i cívica, que fa que els drets socials siguin autèntics drets i no al contrari del que representa la imposició d'un d'ells per part de l'administració sense tenir en compte el parer i les circumstàncies de la persona o la seva família.

Finalment, i a partir dels principis exposats, Convergència es compromet a potenciar especialment alguns dels elements clau que poden contribuir a fer possible un Estat del benestar de qualitat i modern. La família -com a forma de vida compartida voluntàriament i de forma estable, com també altres unitats convivencials-; la protecció i ajuda a la natalitat; la igualtat de gènere, així com el respecte i la no discriminació per l'orientació sexual de cadascú; la conciliació de la vida personal, familiar i laboral; l'accés a una educació lliure i de qualitat; el valor de les relacions intergeneracionals; l'accés a les noves tecnologies; l'acció de la societat civil, i particularment del denominat tercer sector cívico-social.

6.2.- Transformar el model educatiu, prioritat de país

Es fan molts discursos sobre el repte de la qualitat del model educatiu. Ara bé, aquests discursos serveixen poc si no estem disposats a repensar de cap i de nou les bases d'un model educatiu propi. I les bases afecten, per aquest ordre, la missió dels docents i la seva professionalització, l'actitud dels pares i mares vers l'educació i l'escola, l'organització i el funcionament dels centres i de la metodologia pedagògica, que combinin l'accés a les noves tecnologies i sistemes d'aprenentatge amb la transmissió de valors. En aquest

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

repte transcendent, Convergència s'hi sent especialment compromesa, com sempre ho ha estat el catalanisme dels darrers 125 anys.

5 Catalunya necessita un model educatiu propi, que és l'eix vertebrador de qualsevol nació, perquè permet la formació dels seus ciutadans, l'atenció a la diversitat, l'aprofitament sistemàtic d'idees i del potencial de les persones, i perquè l'educació que se'n deriva és cabdal des dels primers anys de vida.

10 Transformar el model educatiu demana una gran convicció, perquè suposa sovint lluitar contra certs corporativismes, moltes inèrcies i una pila de condicionaments ideològics. Tanmateix, si no s'està disposat a lluitar contra tot això, parlarem d'un ensenyament de qualitat, però no el tindrem. I tampoc tindrem el país de qualitat que volem.

15 Si volem un model educatiu de qualitat, cal dedicar els millors esforços a la formació dels professionals de la docència i donar un lloc preeminent a la cultura de l'esforç. Cal invertir molt més del que fem actualment en la seva formació tant inicial com permanent, reforçar la seva autoritat a l'aula, i donar-los més autonomia de funcionament tant a ells com als centres.

20 Necessitem mestres i professors ben formats, motivats i compromesos amb el país, ben pagats i ben respectats socialment, que sentin la vocació d'ensenyar i facin possible que els alumnes se sentin seduïts per l'aprenentatge i pel mestratge dels docents. En definitiva, cal confiar en ells, donar-los bones eines i exigir-los un bon rendiment. Per això, des de Convergència, creiem
25 que el model educatiu català ha d'estar articulat al voltant de les escoles concertades i privades, de manera que es garanteixi una oferta de qualitat.

A les famílies els hem de respectar el dret que tenen a triar lliurement l'escola que volen per als seus fills. És un dret individual, constitucional i
30 estatutari, l'exercici del qual es converteix massa sovint en una odissea. Ara bé, a les famílies també els hem de fer entendre que l'educació dels nostres fills va més enllà del sistema escolar, i que els primers responsables d'aquesta

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

educació són els pares i les mares i/o els tutors. L'educació d'un fill, en circumstàncies normals, es pot compartir però no es pot delegar. En el catalanisme, la comunitat humana, no l'Estat, és la creadora i responsable de l'obra educativa, la que ha de vetllar per tal que les seves formes de viure i
5 conviure estimulin les iniciatives educadores i exerceixin una influència positiva.

6.3.- Política territorial: equilibri i sostenibilitat

10 Catalunya ha d'enfocar aquest repte des d'una triple visió: de present, de futur, i d'universalitat. És a dir, les generacions actuals tenen dret a gaudir del territori que els ha estat llegat; tenen el deure de preservar-lo i millorar-lo per a les generacions que vindran després de les nostres; i tenen també l'obligació moral de contribuir a la sostenibilitat de tot el planeta.

15

L'estima pel medi natural sempre ha format part de l'essència fundacional del catalanisme. En aquest sentit, el catalanisme està en bones condicions per cercar un just equilibri entre desenvolupament i sostenibilitat, i per entendre i superar aquest repte, com a mínim per tres raons: la primera, perquè el territori forma part de la identitat del país i dóna sentit a la nació i sentiment de pertinença als catalans i catalanes; la segona, perquè el catalanisme defensa el país ara i sempre, i per tant no pot malmetre ni disminuir el patrimoni que deixarem a les generacions futures; i la tercera, perquè una sostenibilitat possible i eficaç necessita d'un gran consens social i territorial, i
20 el catalanisme és la força que pot garantir aquesta transversalitat àmplia i profunda, fins i tot més enllà de la política. En aquest sentit, determinades zones geogràfiques de Catalunya estan arribant el punt de saturació urbanística, fent-se necessàries unes mesures de protecció que ho evitin. Tanmateix, Convergència s'aproparà a associacions i col·lectius que
25 representen aquestes sensibilitats reconeixent que el progrés de Catalunya passa per entendre que el desenvolupament de les persones va unit al

30

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

respecte al medi natural. Cal trobar camins, i Convergència afirma que és possible i es compromet a dur-ho a terme.

5 La defensa de la sostenibilitat no és patrimoni exclusiu d'opcions polítiques que mai difícilment aportaran una visió de conjunt del país. Per això el catalanisme en les seves expressions més majoritàries, també ha d'actuar com a abanderat de la sensibilitat mediambiental, disposant d'una posició pròpia sobre temes tan transcendents com la major o menor ocupació del territori, el disseny de les infraestructures, l'ús de l'energia, la producció i el

10 transport, la generació i el tractament dels residus, la política de gestió integral del cicle de l'aigua o la contribució del nostre país a la lluita contra el canvi climàtic. I tot plegat s'ha de posar al servei d'una qualitat de vida equitativa per tots els catalans i catalanes independentment del territori de Catalunya on visquin i del necessari reequilibri del territori, incloent, si cal,

15 polítiques actives de discriminació positiva en favor dels territoris que ho necessitin. En aquest repte de sostenibilitat Catalunya col·laborarà en l'establiment i compliment d'acords d'àmbit internacional, que solidàriament necessiten compromís i seguiment, com ara l'eliminació de la contaminació, emissions de caràcter tòxic, la creació d'energies alternatives netes,

20 etcètera.

Equilibri i sostenibilitat en la política territorial afecta també al nivell d'infraestructures del nostre país. Si Catalunya vol aspirar a ser un país competitiu i vol apostar per la qualitat i l'excel·lència, ha de disposar d'un

25 nivell d'infraestructures i d'equipaments de primer nivell. Cal evitar que la "cultura del no" avorti o dificulti aquests objectius; per neutralitzar els seus efectes cal desenvolupar una "cultura del sí" que permeti un progrés real.

El catalanisme ha de fer un plantejament definitiu sobre el tema de les

30 infraestructures perquè s'està convertint en un autèntic coll d'ampolla que estrangula la nostra competitivitat, el nostre progrés com a país i com a societat. Un plantejament que no pot ser altre que exigir i exercir el dret a

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

decidir sobre les infraestructures i equipaments i el seu finançament.

L'exercici del dret a decidir sobre les infraestructures s'ha de basar en un projecte conforme les necessitats del nostre país, o sigui en xarxa, descentralitzat i divers, a diferència del que ens ofereix l'Estat espanyol, que és radial, centralista i uniformitzat.

El catalanisme ha de fer tanmateix un pas més endavant: al costat del dret a decidir les nostres infraestructures de tota mena, tenim el deure i l'obligació de decidir bé, executar bé i amb qualitat. Aquest deure correspon als catalans, i val a dir que no sempre el complim com caldria. Decisions importants en matèria d'equipaments i d'infraestructures s'aturen o s'eternitzen dins de Catalunya. No es pot permetre que havent-hi majories socials molt àmplies a favor de les inversions que s'han de fer, no es puguin trobar majories polítiques que permetin fer-ho realment. En aquest sentit des de Convergència volem introduir una nova manera de fer i d'entendre la política. Així donarem prioritat al compromís amb les necessitats globals del país i de les seves persones per sobre la tàctica, la confrontació política i per sobre d'opcions clarament minoritàries.

A Catalunya li cal, per anar endavant, respectant al medi ambient i a la sostenibilitat, convertir-se en un territori-xarxa: xarxes d'abastament d'aigua, de subministrament energètic, de telecomunicacions, de túnels i carreteres, de metros i trens, de ports i aeroports, de regadius, i d'equipaments de tota mena: sanitaris, universitaris, científics, tecnològics, culturals, esportius, socials, i també un model de ciutat compacta vertebrada amb un comerç de proximitat. Ens juguem tres aspectes crucials per al tipus de país que volem: igualtat d'oportunitats per a cada territori, qualitat de vida i projecció a Europa i al món.

La política territorial requereix també una administració moderna, eficaç i dotada dels recursos suficients. Només serà possible fer efectiva una qualitat de vida equitativa amb eficàcia i eficiència dels serveis als ciutadans si les

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

administracions i en especial el món local disposa de les competències i l'accés als recursos suficients que permetin exercir les seves competències i apropar amb eficàcia els serveis als ciutadans, pensant que són aportats per ells mateixos.

5

6.4.- Model econòmic: treball, innovació i recerca

El catalanisme ha estat sempre vinculat a l'economia productiva i a l'aposta per a la creació de riquesa. I aquesta aposta, que Convergència ha compartit i
10 comparteix, passa per la constatació bàsica que la llibertat de mercat és font de riquesa de les nacions. Només si es crea riquesa, aquesta es pot repartir. Avui, a més, aquesta no pot ser una simple afirmació declarativa, sinó que cal correspondre-hi amb el compromís ferm en:

- 15 - La promoció de l'emprenedoria, amb mesures específiques, ja des de l'àmbit educatiu, i amb mecanismes que facilitin i agilitin la creació de noves empreses.
- La seguretat necessària, en tots els àmbits, per a garantir aquesta llibertat de mercat.
- 20 - El suport a la internacionalització i promoció de les empreses catalanes
- Donar suport a la generació de grans empreses catalanes.
- L'impuls a la recerca, el desenvolupament i la innovació -especialment de les petites i mitjanes empreses- en col·laboració amb els organismes de recerca i amb una òptica multisectorial i incentius per afavorir la
25 competitivitat de les empreses, així com mesures que evitin la deslocalització de les empreses.
- La implementació de mesures que possibilitin la captació i retenció de talent, i la promoció des de Catalunya, millorant -entre d'altres- les condicions de treball (accés, promoció, incentius, ...) que contribuiria
30 a la correcció dels defectes que pugui originar el lliure mercat.
- L'aposta decidida per una política laboral socialment avançada i justa.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

- La professionalització dels treballadors en l'àmbit internacional, en el marc de la globalització.
 - L'establiment de mecanismes que promoguin la recerca universitària envers les demandes de mercat i de la societat.
- 5
- La publicació anual de les balances fiscals.
 - Garantir les mateixes oportunitats per a tot el territori, en la defensa d'un espai d'igualtat i progrés a Catalunya.

10 Des de la política cal, especialment, posar l'accent per superar totes aquelles estructures burocràtiques o legals que acaben impedit o dificultant la llibertat de mercat. Convergència es compromet, en aquest sentit, a apostar per una societat amb menys normes, però més clares i que es compleixin, així com per una administració pensada per ser àgil i dotada amb les eines jurídiques i amb els mitjans humans i materials per fer-les complir.

15 Treballarem per una Administració pensada per a solucionar els problemes a la gent, àgil, flexible i eficaç, òptimament dimensionada, mínimament intervencionista, que recolzi però no substitueixi allò que la societat civil pugui desenvolupar. Convergència garantirà la racionalització del personal de l'administració pública, evitant que aquesta es converteixi en una agència de

20 col·locació. En un poder públic pensat com a garant de la cohesió i dinamització social, i no pas com un element de coerció i limitació de la iniciativa individual.

25 Des d'aquesta aposta pel lliure mercat en el marc de l'Estat del Benestar, Convergència també defensa la necessitat que el catalanisme sigui el moviment vertebrador que garanteixi la prosperitat de tothom, i especialment la prosperitat de la gent, empresaris, autònoms i assalariats, tot fomentant i donant suport a l'emprenedor i al petit empresari com a model característic del nostre país; i fent que aquesta prosperitat sigui compatible amb la

30 protecció d'aquelles persones que es troben desfavorides per circumstàncies diverses. Un element essencial per al sosteniment del model de benestar és clarament la creació de riquesa social i que comporti la creació de llocs de

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

treball. L'ocupació ha de convertir-se en una prioritat fonamental per al manteniment del benestar, tant per la reducció de despesa social que implica, com també per la contribució de tots al seu sosteniment. D'aquesta manera un dels objectius més preuats de la nostra societat és la creació i el

5 manteniment de llocs de treball de qualitat, en quant a criteris de servei, qualitat, estabilitat, promoció, seguretat i remuneració.

L'actual discurs, que Convergència vol assumir, cal fonamentar-lo en l'actualització de les formes de prestació del treball i de les relacions

10 laborals, i sobretot dels rols que empresaris, treballadors i els Estats han de desenvolupar a l'entorn del segle XXI. En aquest sentit, la refundació del catalanisme només serà plena si compta amb els treballadors i les seves associacions sindicals i amb els empresaris i les seves respectives patronals que en una dinàmica de canvi i actualització contribueixin a l'objectiu de

15 sumar el màxim consens. Amb l'objectiu de sumar el màxim consens social com a eina aglutinadora i de progrés.

7.- La Catalunya global

20 Fa cent anys, el catalanisme es va proposar regenerar i modernitzar l'Estat espanyol. Ara s'ha de proposar situar Catalunya al món, és a dir, construir la Catalunya global, amb personalitat pròpia, encara que sigui al marge de l'Estat espanyol. Catalunya només serà el país capdavanter que volem si es transforma en un país de mentalitat global, és a dir, si entén el món global i

25 sap encaixar-hi, sap connectar-hi, aportant els seus valors.

Els catalans, per la nostra experiència històrica, hem adquirit uns hàbits i unes pràctiques que ens fan especialment aptes per progressar en un món obert. Potser la nostra història mil·lenària de terra de marca i de pas, les

30 onades d'immigració que hem rebut en els darrers cent anys, la predisposició a rebre influències culturals externes - molt sovint d'avantguarda -, la nostra curiositat a conèixer món, a no quedar-nos tancats en la nostra pròpia closca,

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

i no cal dir el fet de disposar d'una economia molt oberta cap a l'exterior. Tot plegat són manifestacions d'aquesta voluntat de no viure aïllats i de ser presents arreu.

- 5 A finals del segle XX s'ha produït un fort canvi al món, un canvi basat en la interconnexió en profunditat entre diferents societats anomenat globalització. Aquest fet, que molts cops s'ha considerat com a negatiu perquè podria diluir la identitat i el poder econòmic i social de les nacions i dels estats, representa una gran oportunitat per als pobles que tenen, en la
- 10 seva internacionalització, una bona oportunitat de reivindicació i de gestió dels riscos a què estan exposats.

La globalització és una oportunitat únic per l'enfortiment nacional de Catalunya ja que desapareix el proteccionisme de l'Estat com a moneda de

15 canvi de la sobirania, així en els moments d'oberturisme la dimensió òptima de les nacions sobiranes es modifica si s'atén a criteris econòmics d'eficiència.

Tot i així, Catalunya haurà de tenir cura que el fenomen de la globalització no

20 provoqui un greuge als països menys desenvolupats. Aquest nou escenari global ens obliga a superar el rol de motor de l'Estat espanyol mantingut fins ara, pel de tenir un paper propi i central en l'àmbit més proper a nosaltres: la Mediterrània i Europa.

En aquest context, la projecció global de Catalunya obre noves oportunitats i

25 reptes per a la difusió de la nostra cultura, la nostra economia i el nostre model de país. La presència de Catalunya en l'espai global només podrà reeixir si es planteja d'es d'una entitat nacional, ferma i dialogant.

7.1.- De regenerar l'Estat espanyol, a situar Catalunya al món

30

El catalanisme ha tingut històricament entre les seves prioritats la de fer la transformació i la modernització de l'Estat espanyol des de Catalunya.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

La tesi de la modernització de l'Estat espanyol des de Catalunya, únic motor de l'acció política està esgotada davant una realitat consolidada: la Unió Europea. I és per això que des de Convergència apostem perquè el catalanisme del segle XXI situï el seu horitzó en la construcció d'una Catalunya global. Catalunya ha de marcar uns objectius propis de lideratge que la situïn als llocs de referència a Europa, a la Mediterrània i a la resta del món, més enllà d'esperar formar part del projecte global espanyol, Catalunya n'ha de ser competència directa i com a actor principal, mai des d'una posició secundària de subordinació o de contribució gratuïta en contra de la seva pròpia esperança de futur. Espanya té un projecte global en el que Catalunya té assignat un paper secundari, i aquesta és una situació que hem de combatre.

Catalunya és un país que molt sovint ha mirat enfora. Aquest esperit emprenedor ens ha ajudat a l'obertura de mercats europeus, mediterranis i de la resta del món. Avui aquest esperit encara el mantenim ben viu i és amb aquesta tradició que hem de projectar-nos encara més a l'exterior amb les eines que tenim a l'abast. La globalització l'hem de veure com una oportunitat.

Els catalans són avui dia presents al món per les seves empreses, la seva cultura, les seves persones amb talents. Però aquests actius els hem d'internacionalitzar també com a col·lectiu, com a societat, en definitiva com a nació.

Cal tenir present aquests reptes que per ser eficaços en aquesta projecció i assolir l'efectivitat prevista, cal que hi hagi una tasca de portes endins. Creiem, per tant, que per aconseguir una Catalunya present en el concert internacional de les nacions, és imprescindible comptar amb una societat autoexigent, eficaç, competent i preparada. Només acomplint aquests objectius i mantenint molt viva l'autoestima de qui, sense complexos, se sent

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

compromès en la construcció d'una nació amb trets diferencials propis, podrem integrar-nos en aquest món global sense despersonalitzar-nos com a col·lectiu.

- 5 Convergència ha de liderar la Catalunya global, per tant, ha de ser un partit amb projecció internacional. La gent de Convergència ha de ser sensible a les injustícies i dèficits democràtics que pateixen tantes nacions del món. D'aquesta manera, el dret a decidir dels catalans serà una reivindicació reconeguda i visible arreu.

10

Més enllà dels àmbits territorials més propers (Europa i la Mediterrània), Catalunya ha de projectar-se també a la resta del món, cada cop, amb més convicció i naturalitat, partint de la premisa que el nostre món és el món. En un món global, Convergència creu especialment important la projecció i presència directa de Catalunya en zones geogràficament llunyanes però emergents i punteres. Tots aquests territoris han de conèixer també la realitat de Catalunya com a nació europea, i la qualitat i fiabilitat dels nostres productes i serveis.

15

20 7.2.- Europa

25

En paral·lel, Convergència és un partit amb vocació europea. Que creu en una Europa que es vagi construint sobre la base de les nacions, de les identitats i de la democràcia. Una Europa que ens permeti créixer sense topalls innecessaris i oberta a la pluralitat dels pobles que la conformen, que reconegui i respecti la personalitat pròpia de Catalunya, rebutjant qualsevol limitació exterior al nostre legítim dret a decidir. Catalunya ha de tenir una estratègia pròpia de relacions internacionals. Una estratègia que prioritzant Europa i la Mediterrània, tingui presència als punts estratègics clau del planeta, i suficient influència per aconseguir els necessaris suports internacionals a les nostres demandes de reconeixement nacional. Un reconeixement que passa per situar el català al mateix nivell que les llengües

30

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

oficials de la Unió Europea i a poder tenir veu i capacitat de decisió pròpia, sobretot en els assumptes que l'afectin directament, dins les institucions comunitàries i que reconegui el dret a la llibertat de les seves nacions respectant i recolzant totes aquelles que aspiren a assolir un estat propi mitjançant mètodes democràtics i pacífics. Per això i dins les seves possibilitats, Catalunya, ha de vetllar perquè Europa es construeixi sobre la base de nacions amb les que compartim un origen cultural comú i reconèixer, acceptar i assumir qualsevol ampliació que signifiqui la incorporació d'Estats que compleixin aquesta condició. Catalunya ha d'aspirar al reconeixement ple dels seus drets nacionals, sense renunciar a l'aspiració d'un dret a decidir dins de la Unió Europea. Una Unió Europea que respecti i doni suport a la conformació i independència en els nous estats que emergeixin del seu si.

Defensem l'actiu de Catalunya com a constructora d'una Europa més propera. Una Europa de valors comuns en una societat del benestar pròspera i segura, sense la pèrdua de la nostra idiosincràsia. Apostem per una gran Europa que respecti totes les nacions que componen el seu àmbit geogràfic.

7.3.- Estratègia mediterrània

Els Països Catalans integrats per Catalunya, el País Valencià, les Illes Balears, la Catalunya Nord, Andorra, l'Alguer i la Franja de Ponent, comparteixen llengua i un marc cultural i d'història comuns però sens dubte també comparteixen un enclavament geogràfic clau per a les seves relacions econòmiques i comercials. La comunicació cultural és la via practicable per cohesionar la col·laboració entre les institucions, les associacions, les empreses i professionals dels països de parla catalana que comparteixen una mateixa identitat. Tots aquests territoris formen també en conjunt l'Euroregió Arc Mediterrani (EURAM) una de les principals regions funcionals de la Unió Europea. A l'existència dels trets lingüístics culturals i històrics comuns si afegeix la circumstància de comptar amb un mercat integrat que transcendeix fronteres administratives, un teixit econòmic que presenta

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

similituds o una xarxa de ciutats de tipus policèntric entre d'altres. La vertebració de l'EURAM ha de ser una prioritat per a Convergència.

5 Cal potenciar la nostra situació geogràfica per donar vida al projecte de creació del “corredor mediterrani” com a xarxa logística i ferroviària que oferirà una oportunitat comercial i alhora una reposició estratègica important. És la nostra sortida comercial més potent de connexió amb ports de la importància de València, Marsella i Gènova. Una nova via de comerç, una nova oportunitat per situar Catalunya a Europa. Una línia estratègica que
10 passa per reconvertir-la en el gran centre logístic de distribució de mercaderies entre Europa, Àsia i Àfrica. En l'actualitat, la Mediterrània és de nou una aposta de futur. Catalunya ha d'esdevenir l'àrea central d'aquesta part del món. No només entre els països que en l'actualitat formen part de la Unió Europea, sinó també amb els que constitueixen el pont entre Europa,
15 Àfrica i el Pròxim Orient. Aquesta és la gran oportunitat de futur, tant en la comunicació com en el comerç, el turisme, l'economia, la cultura, l'esport...

Si fins no fa massa Catalunya era el referent empresarial de l'Estat espanyol, a partir d'ara Catalunya ha d'esdevenir el referent empresarial de la
20 Mediterrània. El fet que durant dècades Catalunya hagi estat un país d'acollida que ha sabut integrar amb una notable harmonia cultures tan dispars i diverses, dóna a la societat catalana un plus de qualitat i de garantia de saber harmonitzar i liderar un projecte caracteritzat justament per la seva diversa cultura -entesa des del seu més ampli espectre- units només per una
25 realitat tan intrínsecament pròpia com és la mar Mediterrània.

Tanmateix és prou conegut que el procés de redacció, aprovació i ratificació del fallit Tractat Constitucional Europeu ha evidenciat un camí de reforçament dels Estats de la UE que dificulta, i àdhuc impossibilita, que
30 realitats nacionals no estatals com Catalunya puguin desenvolupar algun paper rellevant en el si de les institucions comunitàries en peu d'igualtat amb altres realitats nacionals estatals si abans aquestes primeres no esdevénen un

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

Estat membre més de la UE. Els tractats i el conjunt de legislació comunitària presents i futurs no possibiliten més mecanismes d'actuació i representació addicionals a aquells que amb l'eventual implementació del Tractat de Lisboa es puguin acabar posant en funcionament i difereixen substancialment dels objectius nacionals que com a catalans ens marquem a l'hora d'ésser presents a les institucions comunitàries.

8.- El dret a decidir

10 L'establiment d'unes institucions d'autogovern com la Generalitat i l'assoliment de l'autonomia, són fets incontrovertibles i constitueixen un èxit clar dels propòsits inicials del catalanisme.

Si bé és cert el que s'acaba d'afirmar, també ho és que Catalunya segueix patint un dèficit fiscal de l'entorn del 9% de la seva creació anual de riquesa, que també pateix un dèficit d'infraestructures essencials injustificat, i que l'Estat espanyol intervé en excés, amb la voluntat de fer-se imprescindible, amb tota mena de lleis, decrets, xecs, subvencions o impostos. Doncs bé, el catalanisme ha de denunciar i superar aquesta situació d'injustícia i de dependència i ho ha de fer amb la màxima prioritat.

Una manera d'abordar-ho ha estat, fins ara, a base de fer pedagogia. Així doncs, Convergència constata que l'esforç per explicar-nos ha estat balder. I es constata també que la pedagogia a l'Estat espanyol ha arribat a la seva fi i cal començar a substituir-la per ser un referent de la feina ben feta i parlar clar. Només d'aquesta manera el catalanisme es farà respectar i, potser després, acabarà guanyant la comprensió que es mereix i obtindrà la inevitable atenció que imposa el respecte. Així doncs, cal començar a substituir la pedagogia a l'Estat espanyol per l'objectiu de fer-nos respectar.

30 Una altra manera ha estat per la via d'acceptar la Constitució espanyola i el marge que ofereix per desplegar l'autogovern de Catalunya. Els dos Estatuts

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

aprovat fins ara en són una bona mostra. Ni l'Estatut de 1979, i encara menys el de 2006, han esgotat les seves possibilitats teòriques en matèria d'autogovern. Així doncs, és cert que el problema principal està en la constant vulneració dels pactes, i per tant de la llei, acordats entre la Generalitat i el govern central. L'Estat espanyol, amb governs d'esquerres o de dretes, actua pràcticament sempre amb deslleialtat i engany envers els pactes assolits amb Catalunya. I sovint, cal reconèixer-ho, compta amb el suport incondicional de forces polítiques de Catalunya que fomenten la indiferència i el rebuig de tota manifestació identitària. Cal deixar clar que les nostres reivindicacions no responen a cap mena de victimisme, i que l'actuació de l'Estat espanyol en molts casos ha pecat d'una prepotència vers Catalunya totalment inacceptable.

Situades així les coses, cal replantejar a fons l'estratègia per a l'autogovern de Catalunya. Si fins ara el catalanisme del segle XX va plantejar i va aconseguir la recuperació de les institucions del nostre país i dotar-les de plena legitimitat democràtica, el catalanisme del segle XXI té tot el dret de considerar l'etapa autonòmica exhaurida i s'ha de plantejar seriosament el dret de la nació catalana a altres formes de decidir de forma democràtica, lliure i pacífica quin ha de ser el seu futur, i quin és el marc institucional que es dóna a si mateixa.

8.1.- El principi democràtic del dret a decidir. Exercici i condicions.

Assumint la concepció d'estat modern del segle XXI, Convergència renova el seu compromís perquè Catalunya esdevingui una nació lliure i sobirana a l'Europa del segle XXI i en un món interrelacionat. És per aquest motiu que el dret a decidir de la societat catalana s'ha d'aplicar sense més límits que la pròpia evolució democràtica de la societat, i d'entrada sobre aquells temes que despertin consensos més amplis en cada moment, encara que no siguin unànimes. En aquest sentit, el dret a decidir requereix que els temes sobre

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

els quals s'exerceixin descansin sobre majories que donin a la decisió tota la legitimitat.

5 El dret a decidir de la societat catalana es quelcom inherent a sí mateixa, inclou el dret democràtic a la consulta i caràcter vinculant del resultat fonamentant-ho en els seus drets històrics. El dret a decidir dels catalans enfonsa les seves arrels en les conviccions i en les creences més genuïnament democràtiques. El dret d'un poble a decidir directament és, diguin el que diguin, juntament amb el sistema parlamentari, una forma qualificada
10 d'exercici de la democràcia. A quin demòcrata li fa por això? A quina persona amb principis democràtics sòlids i ben fonamentats li pot fer basarda que la democràcia es manifesti amb naturalitat? Si Catalunya és una nació, i no ho és simplement d'una derivada o un subproducte constitucional, els catalans tenim el dret democràtic de decidir allò que més ens convé com a poble. El
15 que ens hem d'autoexigir inicialment és que el dret a decidir de forma directe l'apliquem sobre aquells temes reclamats per la societat catalana i que més uneixen els catalans. És necessari pel nostre país situar els interessos de Catalunya per sobre dels interessos partidistes. En els temes claus per al seu desenvolupament els catalans hem d'actuar plegats. Aquesta és la feina del
20 catalanisme: procurar que els temes que enforteixen la nació, aquells que van en la línia de la major sobirania de Catalunya, siguin assumits, defensats i reclamats per una majoria de catalans. Aquesta feina només depèn de nosaltres, de la nostra capacitat de treball i de la nostra capacitat de convèncer els nostres compatriotes amb la voluntat de manifestar-nos
25 cordialment com el que som i volem ser. Només així podrem bastir una nova majoria social entorn les nostres reivindicacions democràtiques.

8.2.- Desenvolupament de la potencialitat del nou Estatut

30 Al nou Estatut hi consta clarament que "*els poders de la Generalitat emanen del poble de Catalunya*" (article 2.4), que s'ha de "*reconèixer el dret dels pobles a conservar i desenvolupar llur identitat*" (article 4.2), i que

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

“l'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català” (article 5). Aquests articles no existien a l'Estatut de 1979 i han

estat recorreguts davant del Tribunal Constitucional, entre molts d'altres, pels poders de l'Estat, evidenciant una vegada més el nul respecte per allò negociat i pactat. Amb tot i mentrestant, ofereixen una base jurídica i política indiscutible per a l'exercici del principi democràtic del dret a decidir, juntament amb el reconeixement de la competència exclusiva de la Generalitat per organitzar i convocar consultes populars (article 122).

Des d'aquest marc jurídic, Convergència es compromet a desenvolupar totes les potencialitats que en matèria d'autogovern i reconeixement nacional ofereix l'Estatut. L'articulació d'un model de relacions amb l'Estat a partir de la relació d'igual a igual és un fet innegociable i irrenunciable. El desplegament de les 235 noves competències establertes a l'Estatut.

L'aplicació del model de finançament en els terminis previstos i d'acord amb les previsions estatutàries. I el ple exercici del sistema institucional previst a l'Estatut, on entre d'altres es reconeix a la Generalitat la condició d'Administració única a Catalunya.

La potencialitat de l'Estatut està en entredit fonamentalment per dos motius: primer perquè els governs català i espanyol -encapçalats pels socialistes-responsables d'aplicar-lo no ho fan com correspondria i, en molts casos, el vulneren directament. L'exemple de la llei estatal d'atenció a la dependència -declarada contrària a l'Estatut pel Consell Consultiu de la Generalitat- n'és un cas clar i flagrant, amb l'agreujant que afecta a les polítiques més sensibles que pot articular un país. I el segon motiu que contribueix a la paràlisi estatutària és el fet que hi ha presentats contra l'Estatut català un total de 7 recursos davant del Tribunal Constitucional.

El risc d'una sentència que neutralitzi l'Estatut és probable. Ja sigui per la via interpretativa, o per la via d'anul·lar articles. La conseqüència pràctica seria la mateixa. En aquest cas, és a dir si l'Estatut no surt íntegre del Tribunal

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

- Constitucional, el dret a decidir dels catalans quedaria retallat. La pròpia democràcia quedaria afectada en la seva essència i la seva raó de ser. L'Estat espanyol hauria trencat les regles del joc en no acceptar la voluntat del poble de Catalunya. De produir-se aquesta circumstància, Convergència declararà
- 5 formalment per exhaurida la via estatutària. En aquest sentit, i seguint l'opció sobiranista, Convergència proposaria, per començar, les actuacions que en funció del mateix contingut de la hipotètica sentència, passessin per alguna de les accions següents:
- 10 - estudiar les vies que permetin la presentació d'un recurs contra la decisió del Tribunal Constitucional espanyol en el supòsit que l'Estatut quedi escapçat.
- consulta al poble de Catalunya per comprovar si s'accepta o no l'Estatut eventualment debilitat pel Tribunal Constitucional.
- 15 - si la consulta no fos autoritzada, pel Govern espanyol, votació al Parlament de Catalunya amb la mateixa intenció que el punt anterior.
- formació d'un govern a Catalunya amb tots els partits que es comprometessin a defensar els objectius d'autogovern aprovats pel Parlament català el 30 de setembre de 2005, abans de passar per les Corts Generals.
- 20 - compromís dels partits integrants del nou Govern de defensar i votar a Madrid en consonància amb els acords subscrits a Catalunya.
- si cap d'aquestes accions són possibles, sol·licitar la convocatòria d'eleccions a Catalunya. En aquestes eleccions Convergència constatarà el trencament de l'actual marc de relació constitucional i presentarà en el seu

25 programa electoral la modificació de la legislació vigent per tal de permetre les consultes vinculants al poble de Catalunya, i la posterior ratificació d'un nou marc de convivència mitjançant l'exercici lliure, sense límit i democràtic del dret a decidir.

30 Després de mesos de crisi institucional, d'excessiva politització i la pèrdua de credibilitat, el Tribunal Constitucional ha d'adoptar un criteri de màxima moderació i prudència, virtuts de bon jurista, en el sentit:

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

- 5
1. De no declarar inconstitucional cap precepte si no és “literalment” contrari al text constitucional,
 2. D’abstenir-se de fer qualsevulla apreciació interpretativa que sigui restrictiva amb la/les lectura/es del text estatutari i el marc constitucional.

10

Des d’un punt de vista polític, però també jurídic, demanem respecte: respecte al Parlament de Catalunya. Respecte a les Corts Espanyoles, al procés pactat que l’ha elaborat i, sobretot, respecte al poble català que l’ha aprovat en referèndum.

15

En cas contrari, si l’Estatut sortís afectat, bé en el seu articulat, bé en la seva lectura, més enllà de l’agreujament de la manca de credibilitat i de prestigi de les institucions constitucionals, es faria patent una injusta parcialitat en el conflicte entre el conjunt i la part: tot l’ordre constitucional quedaria qüestionat.

20

Però sobretot, es tancaria la possibilitat d’accedir a unes pretensions col·lectives àmpliament majoritàries a Catalunya (àmplia majoria al Parlament i àmplia majoria popular en el referèndum). Es barrarien les ambicions nacionals de Catalunya. Faria impossible avançar en l’autogovern i en l’autonomia, amb un agreujant: la sentència del Tribunal Constitucional no té marxa enrera, és llei per les normes futures, llevat que es reformi la Constitució.

25

30

Si es tanca el procés autonòmic i queden insatisfetes les ambicions de Catalunya, es trencarà el consens de la transició, es produirà una important desafecció envers Espanya i es qüestionarà la vigència del marc

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

constitucional, no només des de la política, sinó sobretot des de la gent, en el seu sentir, a l'esperit del poble.

5 8.3.- El dret i el deure a decidir avui i en el futur: fites i objectius

El dret a decidir del poble de Catalunya es manifesta en l'exercici del dret de vot i inclou totes les opcions possibles, i no té cap més límit que aquell derivat de la falta de suport democràtic suficient. En aquest sentit, 10 Convergència no renuncia a cap escenari polític de futur per a Catalunya, i per això ratifica un cop més el dret del poble català a l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació. De fet, a través del grup parlamentari de CiU al Parlament, Convergència ha expressat en diverses ocasions el suport a l'exercici del dret a l'autodeterminació quan així ho decideixi el poble de 15 Catalunya i que el mateix Parlament de Catalunya ha aprovat també en diverses ocasions (resolucions 98/III de 1989, 229/III de 1991 i 679/IV de 1998).

Convergència prioritzarà l'exercici del dret a decidir de forma directe en 20 aquells objectius de país que puguin suscitar d'entrada més consens, i sobre aquells àmbits on estem per sota del llindar de supervivència nacional o "llindars de sobirania".

En aquest sentit, Convergència proposarà en els propers sis mesos una 25 estratègia per al dret a decidir que inclogui, com a mínim:

- les mesures legals per fer efectiu l'exercici del dret a decidir de forma directe, a partir de les previsions del nou Estatut i si aquest no fos aplicable en tot o en part, exercir igualment les disposicions estatutàries previstes, 30 emparant-se en les esmentades resolucions del parlament català i les que admeti el Dret Internacional Públic.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

- l'obertura d'un procés de consultes i, si escau, de negociació amb les diferents forces polítiques catalanes per fixar les qüestions i el contingut del que es voldria sotmetre al principi democràtic del dret a decidir.
 - en aquest sentit, Convergència prioritzarà qüestions relacionades amb les infraestructures, el finançament o les seleccions esportives nacionals, així com aquelles mesures econòmiques que calgui per afrontar la delicada situació actual, sense descartar-ne d'altres que puguin ser d'interès, com l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació de Catalunya.
- 5
- 10 Tots els drets individuals o col·lectius tenen una contraprestació en forma de deures. El dret a decidir no n'és una excepció. Catalunya té dret a plantejar-se democràticament qualsevol horitzó nacional i exigir respecte per la seva decisió, però no pot recrear-se exclusivament en l'existència d'aquest dret. Catalunya, i també els catalans, tenen l'obligació d'assumir els deures que
- 15 comporta l'exercici de la llibertat.

Pel que fa als drets col·lectius, com el de l'autodeterminació, aquests drets no poden romandre hivernats quan el context polític requereix del seu exercici. És a dir, que quan un poble veu retallades les seves decisions de funcionament col·lectiu, quan veu humiliades les seves expectatives de desenvolupament, quan veu esgotades totes les possibilitats de creixement propi en un determinat context polític, no té tant el dret com el deure de preguntar-se si li convé canviar aquest context. Per tant, cal que Catalunya i els partits catalanistes com Convergència s'autoimposin el deure de preguntar

20 a la ciutadania sobre el futur polític del país. No formular aquesta pregunta no és renunciar a l'exercici d'un dret, sinó eludir el compliment d'un deure.

25

8.4.- Itinerari cap al *concert fiscal català*

- 30 En coherència amb el que va aprovar el Parlament de Catalunya i d'acord amb el que permet l'Estatut vigent, davant la concreció del finançament establert, Convergència es compromet a desenvolupar al màxim totes les potencialitats

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

de l'Estatut en matèria de finançament. Aquest Estatut preveu també una revisió quinquennal del model de finançament de Catalunya. Convergència situarà el model de concert econòmic com a eix central d'aquesta revisió.

- 5 Per aquest motiu Convergència defensarà, així, la cessió completa a la Generalitat de tots els tributs suportats a Catalunya, tal i com s'establia l'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005. I, especialment, es promourà la consolidació de la singularitat del model previst a l'Estatut, mitjançant una clàusula d'excepció a la LOFCA que n'impossibiliti
- 10 l'aplicació a Catalunya, d'acord amb els drets històrics reconeguts a l'Estatut que estableixen, entre d'altres, el reconeixement d'una posició singular de la Generalitat en relació amb el sistema institucional en què s'organitza la Generalitat (article 5, els drets històrics. Estatut d'Autonomia de Catalunya).
- 15 Queda clar, doncs, que és fonamental i determinant en aquest terreny, la invocació en l'Estatut de Catalunya d'aquests drets històrics com a base de l'autogovern de Catalunya i del sistema institucional en què s'organitza la Generalitat, i és així fonamental en el debat polític del nostre model de finançament. La vinculació que fa l'Estatut dels drets històrics oferint una
- 20 posició singular al sistema institucional en què s'organitza la Generalitat resulta determinant. Però és que a més, aquesta invocació es veu reforçada en un sentit pràctic per exemples com l'article 219.2 del mateix Estatut, on es vincula drets històrics amb finançament local. O, també, com és el cas de la Llei estatal 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

C. L'ESTRATÈGIA DE CONVERGÈNCIA: CATALANISME I DEMOCRÀCIA

9.- Vocació majoritària i centralitat.

5

És evident que el catalanisme no és patrimoni exclusiu de cap força política. Però també ho és que Convergència té un suport democràtic en el conjunt de la política catalana i, especialment, de la societat catalana, que li dona un plus de responsabilitat i compromís. Convergència té el dret, però sobretot el deure i l'obligació de contribuir, de sumar, d'impulsar, de liderar, de portar, de vertebrar, i participar activament a bastir aquest nou projecte. Convergència també ha de compartir i incloure en el projecte a altres veus. Tot això, insistint en una doble idea: la de vertebrar. Vertebrar és una acció responsable, respectuosa i compromesa, lluny de l'exclusivitat, però responent al repte de la materialització del projecte. I la de sumar. Sumar per mitjà de la participació activa en allò que tenim en comú i assolint els objectius de país de present i de futur. Cal doncs que Convergència actuï amb una visió de sumar, de reconèixer una saber fer col·lectiu i superlatiu i que representi el conjunt del país. És per això que l'elecció de l'adjectiu "gran" en parlar de *Casa Gran del Catalanisme* no és una casualitat. *Gran* no vol dir única. *Gran* situa una magnitud, una dimensió física. Aquesta aposta, la de ser "Casa Gran", és legítima. Fins i tot necessària si s'aspira a què el catalanisme sigui àmpliament majoritari.

25

El sostre de la Casa Gran ha de ser prou alt i ampli per aixoplugar sensibilitats de diferents graus de catalanisme. Aquesta Casa Gran no s'ha d'endreçar i gestionar únicament amb criteris de partit o coalició política. Mereix la mateixa amplitud de mires que volem pel país i necessitat d'una autonomia ben situada en el món de la política. Si hi ha masses "cases del catalanisme", la nostra casa pot resultar esquifida. Sigui o no sigui l'única s'ha d'arribar a consensos per arribar plegats. La Casa Gran del catalanisme es una oferta de Convergència al conjunt de la societat per que participi d'un objectiu comú

30

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

de reconstrucció nacional i com a tal, té data de caducitat, és a dir la voluntat de permanència de l'objectiu Casa Gran està condicionada a l'assoliment de la plena sobirania nacional.

- 5 Des de Convergència hem d'ajudar a crear les condicions polítiques i socials, perquè el catalanisme, refundat i actualitzat, torni a esdevenir el motor de canvi i transformació a tots nivells: institucional, econòmic, social, cívic i cultural. Sense oblidar que tot projecte de país ha d'incorporar actituds, principis, valors i creences, és a dir, ha d'alimentar-se d'una saba ètica,
- 10 centrada en la persona. En aquest sentit, cal tenir presents les arrels fundacionals de Convergència. Unes arrels que han ajudat a construir un país de progrés material i social, amb esperit cívic, que ha sabut barrejar personalitat cultural, esportiva, consciència històrica, esperit de convivència i valors democràtics. Cal apel·lar a aquests valors que sovint determinada
- 15 política ha anat menystenint i oblidant: l'ètica, la noblesa, la lleialtat, l'esperit de treball i esforç col·lectiu, la defensa de les conviccions, la defensa del país, el respecte de les idees i creences de tothom, el caràcter emprenedor, la voluntat de superació i eficàcia, la cultura de l'esforç, l'autoexigència, l'aplicació del sentit comú i l'aplicació del principi bàsic que
- 20 el bé comú està per sobre del bé individual, incorporant, de la mateixa manera, els valors que les noves generacions han anat i van aportant al partit, com a regeneració democràtica, progrés social o superació de l'estratègia del peix al cove.
- 25 D'altra banda, la centralitat de Convergència respecte al catalanisme s'inscriu, com a cercles concèntrics, dintre la centralitat del catalanisme respecte al conjunt de la societat catalana. La vocació majoritària de Convergència i del catalanisme ha de concretar-se inicialment en el terreny social per poder-se traduir electoralment. En el nucli dur estarem els catalanistes, però si volem
- 30 adquirir una posició de potent centralitat en el conjunt de la societat catalana hem de ser capaços d'arribar, sinó amb tot el nostre programa si amb alguns aspectes parcials, a capes de la població més enllà del nostre electorat

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència
a la refundació del catalanisme

natural, a sectors socials que en uns casos ens tinguin com a referència per a determinades qüestions i en d'altres poguem obtenir-ne una actitud no hostil.

10.- Un projecte per a construir Catalunya: Catalunya com a prioritat.

5

Convergència manté com a objectiu el ple reconeixement nacional de la plena i completa sobirania de Catalunya. En la mesura que el nou Estatut reconeix que els poders de la Generalitat emanen del poble de Catalunya, Convergència promourà al Parlament de Catalunya l'exercici del dret a
10 decidir, sense cap més límit que la voluntat democràtica expressada lliurement i en pau del poble català.

Els criteris inclusius que té la proposta de la Casa Gran del catalanisme ho són fins al punt que accepten persones, ideologies i organitzacions diverses, amb
15 la única limitació que incloguin el catalanisme com a element central de les seves finalitats i actuacions.

Formulem el projecte d'acord amb la nostra pròpia raó de ser. Un projecte nou que permeti sumar una majoria sòlida. Cal construir un espai compartit i,
20 alhora, compatible amb la identitat ideològica de cadascú i de la pluralitat. És segur que en la formulació d'aquest projecte nou hi ha d'haver coses del present i del passat. De fet, és imprescindible que així sigui. Però és fonamental, també, que la trama, que la malla del projecte sigui realment innovadora, construïda sobre els temps i els reptes actuals. Cal doncs
25 refundar el catalanisme amb l'objectiu de construir una Catalunya pròspera cultural, econòmica i socialment; una Catalunya amb capacitat de decidir i de ser reconeguda internacionalment.

I cal, també, que Convergència lideri un procés de creació d'un nou espai
30 catalanista que aglutini a tota la gent que comparteixi els valors d'aquest projecte per a construir Catalunya.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

El cansament i la distància que s'han establert entre la societat catalana i les forces polítiques d'aquest país requereixen una anàlisi en profunditat de les estratègies i les maniobres efectuades pels partits polítics catalans en aquests darrers anys. La construcció de Catalunya és un repte del conjunt de la societat catalana, per bé que compta amb uns actors polítics principals: els homes i les dones de Catalunya que s'adscriuen sense complexes i amb determinació a l'espai polític que va del nacionalisme a la independentisme. Aquelles que, ras i curt vinculen el progrés i la millora de la societat catalana a la capacitat i determinació política de la nació catalana. Adreçar-los el nostre missatge, el missatge de Convergència, és el millor antídote en procés de difuminació política que pateix el projecte nacional català. I el nostre missatge ha de ser clar i contundent: considerem que la cruïlla històrica que vivim només ens permet dues direccions possibles, sobirania o submissió.

En aquest punt, proposem que Convergència esdevingui la casa gran i el motor per a totes les persones que volen treballar en una proposta catalanista i sobiranista clara, concreta, determinada i oberta al conjunt de la societat civil catalana per tal de consensuar un full de ruta que tingui com a meta datada l'exercici del dret a l'autodeterminació. Això, és el dret a decidir en tot allò que la societat catalana cregui necessari per la seva millora i el progrés de la qualitat de vida de les persones que la integren.

Convergència està en condicions privilegiades de jugar un paper capdavanter i principal en la refundació del catalanisme. Si bé és cert que l'èxit de la refundació del catalanisme no depèn només de Convergència, és igualment cert que sense Convergència no hi ha refundació possible. I cal que introduïm les dues idees en la societat catalana. I cal que la refundació del catalanisme es posi al servei també de la construcció d'una Catalunya lliure.

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

Així doncs, el projecte que defensa Convergència passa per:

- 5 1. El catalanisme ha de tenir vocació majoritària i, per tant, ha de ser socialment i políticament transversal i ha de defugir d'aquells plantejaments de vocació minoritària. Defensem un catalanisme obert a tots els grups socials i ideològicament plural.
- 10 2. El catalanisme és el motor de canvi i transformació que Catalunya necessita, l'única formulació capaç de donar respostes als reptes que com a país tenim plantejats.
3. El catalanisme és un projecte que situa les persones en el centre de l'acció política, tant en la seva dimensió individual, com col·lectiva, mitjançant una concepció de ciutadania inclusiva.
- 15 4. El catalanisme ha de comprometre's en la regeneració de la democràcia i combatre la percepció de fatiga, esgotament i rebuig que la societat té de la política.
5. El catalanisme ha de fer possible l'exercici del dret a decidir sobre el seu propi futur per situar Catalunya al món, projectant arreu la seva condició de nació sobirana.

20

I per això, Catalunya ha de prioritzar i reivindicar la totalitat dels seus drets com a nació lliure dins el concert universal de nacions lliures.

25

Amb una il·lúsió renovada i una passió pel país, farem del catalanisme un projecte de futur engrescador i viu. Del que estarem orgullosos de pertànyer. El catalanisme ha de ser integrador. Davant la situació real de la societat catalana cal sumar-hi a tothom. Cap ciutadà del nostre país que vulgui formar part del nostre projecte en pot quedar exclòs.

30

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

11.- Compromisos i estratègia

5 En aquesta ponència hem intentat reflectir els quatre pilars que per Convergència han de fonamentar l'horitzó del catalanisme en els propers anys: la nació plena, un país capdavanter, la Catalunya global i el dret a decidir, sense límit, dels catalans.

10 Avui ens trobem en una cruïlla històrica en la qual els catalans hem de decidir quin camí escollim. La crisi de confiança patent en el sistema polític i les institucions, una política espanyola que no convenç i una política catalana que genera indiferència no són els elements òptims per a construir un futur millor per a Catalunya. Des de l'escepticisme i la indiferència no podem creure en nosaltres mateixos, però sí des del compromís, des del pacte i des del patriotisme. Cal que Convergència lideri el catalanisme amb un discurs engrescador i obert capaç de generar un moviment catalanista ampli i capaç d'actuar, des de la unitat, que serveixi per recuperar la confiança del país. És per això que Convergència assumeix els compromisos, vers la plena sobirania, tal com l'estratègia d'impulsar un pla alternatiu en cas de retallada de l'Estatut al Tribunal Constitucional, desenvolupar la potencialitat de l'Estatut en matèria de finançament incorporant l'objectiu del *concert fiscal català* i aconseguir, dins el menor temps possible, l'aprovació i aplicació de l'Estatut aprovat al Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005 i en aquesta circumstància, de forma immediata o en el moment que Convergència disposi de la majoria suficient al Parlament per poder-ho aprovar, presentarà un full de ruta per aplicar el dret a decidir tal com està recollit en aquesta ponència.

30 Abans de la primavera del 2009, Convergència emetrà una declaració de principis en la qual quedin recollits els principals valors i objectius del projecte de Refundació del Catalanisme. Aquesta declaració recollirà els principals compromisos que hagi adquirit Convergència amb l'aprovació de les seves ponències congressuals. Serà elaborada pel Secretariat Permanent,

PONÈNCIA 1

L'aportació de Convergència a la refundació del catalanisme

presentada i debatuda a les Agrupacions i a les Sectorials i aprovada pel Consell Nacional. Aquesta declaració de principis serà àmpliament divulgada com a presentació ideològica del partit, així com a fonament per a la construcció de la Casa Gran del Catalanisme.

5

Catalunya, amb el País Valencià i Illes Balears, on per raó de llengua, cultura i història tenim nexes comuns, podem obrir camins i projectes en comú, des de el pragmatisme i el respecte a la llibertat de cadascú, ja que els nous objectius nostres poden ser compartits per altres forces polítiques del Estat, lo qual ens pot permetre compartit treballs i objectius, mitjançant els consens i els mecanismes adients.

10

Convergència, sense pretendre cap protagonisme, està en disposició de ser els fonaments per vestir una relació entre partits nacionalistes de l'antiga corona d'Aragò, que comparteixin estratègies i objectius, també col·laborin i aportin el seu esforç a la refundació del Catalanisme, i això per sobre de cadascuna de les sigles, sense descartar formules polítiques que permetin aquesta visualització.

15

20 Els drets no es demanen, s'exerceixen.